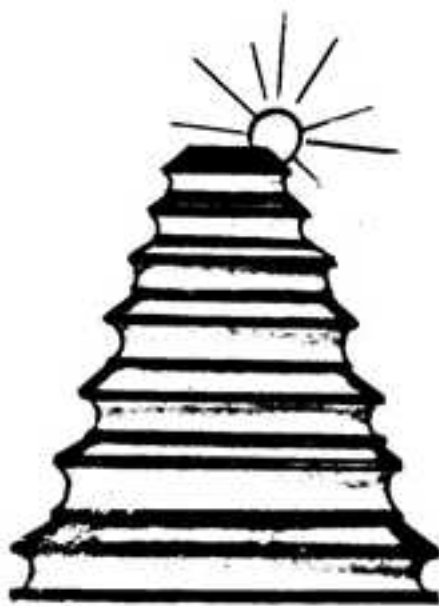

نہیہ انے

پہ زہنگاں شیر کینیں کسو

سب پہنگوری
عنبہ پہنگوری

نہیران

پہ زہگان شیر کنیں کو

عینہ پنجگوری

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ

درستیں حق پہ بلوچی اکیڈمی کوئٹہ ء
اے کتاب ء بلوچی اکیڈمی کوئٹہ ء اجازہ ء ابید بہانک ' ہر رنگے ء کہ چھاپ بوتک '
سیگان کنگ ' چھاپ کنگ ' رجانک ' چرغ بدل آرگ نہ بیت تانکہ پہ چوشیں مقصد ء چہ
بلوچی اکیڈمی کوئٹہ ء اجازہ گرننگ نہ بوتک

نیران	کتاب نام
عنبر پنجگوری	زینہ کنوک
بولان مسلم پریس کوئٹہ	پرنٹر

اولیٰ چھاپ ۱۹۹۶ء

بہا ۲۵ کلدار

روند

نمبر	سر حال	اشار
۵	دائے	۱
۶	دائے وطن	۲
۸	دزیر اول	۳
۱۴	دائے برء ہامین	۴
۱۸	لی بی دری	۵
۲۱	چکاس	۶
۲۴	ملک نارسان	۷
۲۹	سرپہ تالہ	۸

صفت

بچ غ بور جدائی داد میں
بچ غ بور بہائی بوت میں
مالدار غ مکیم غ گبت میں
بے مال ماں غماں گھرتیں

وانکے

پہ زہگاں منی اولی دستکار ”لیب ء گوازی نی پر بند“ کہ چاپ ء شنگ بو تہ یک
 ناگ ء من وتی دوزواہ واجہ غوث بخش صابر ء دات۔ واجہ ء مناسکیں دات۔
 لیب ء گوازی ء سرحال ء چپ اگاں من شیرکنیں قصہ ء وسایت نزار تمیں
 تا کبندی صورت ء دیم ء بیار تمیں۔ تہ نیران ات۔ واجہ ء بے دروریں سکیں
 ء منی راہ دربری کرت۔

گشت۔ نام ہما نیران انت۔ کہ زند ء باہند ء دستگ۔ اگاں باہند ء نہ
 دیستگ باہند ء قصہ ء وسایت ء اشکتگ۔ بلے قصہ ء وسایت ء اے گوش
 اشکنگ ء آگوش ء درکنگ ء زندہج بر نیران نہ بیت۔ بلکن قصہ ء وسایت ء
 اشکنگ ء رند پد گیری نیرانیں زند ء لیکہ انت۔ اے درگت ء بے دروریں
 جنز پکار انت۔ بے موک ء ملا میں جکانسری ء گزر انت۔ جہد ء جکانسری ء پد
 نیران انت۔ نیران مانیت۔ اگاں ماپہ وطن ء ہبو میں بہار گاہ ء شہ ملیں سراں
 پنج مہہ واران۔ تہ مئے نام گوں ماتیں وطن ء نام ء تان ابد نیران مانیت شال

وائے وطن.....

ہست ات روچکان بادشاہے۔ بادشاہ حدائی جندانت۔ اے ہے بجازی حاکی
بادشاہ ء ات۔ بادشاہ سک ایماندار رحمدل حداترس ات۔ وتی اولس ء گور ء
غم، غریب ء غریگانی دگوش۔ مدام دیوان ات ہیج سوالی شدہ در ء بے ثواب نہ
گشت۔ بزان ملک ء تماہرنمگ ء وشعی ء وشدلی ات۔

بادشاہ ء بالی مرگ دارگ ء لاموکنگ ء سک شوٹک ات بادگیر ء تمارنگ
پہ رتلیں مرگ جتا جتائیں کدوانی تباہدات انت۔ ہے مرگانی تہایک طوطی ے
ہست ات۔ چیا کہ طوطی گپ زانت۔ شرس شرس حال دات۔ ہر جست ء
پہودات بادشاہ ء طوطی چو وتی ساہ ء داشتگ ات۔ شپ ء طوطی ء کدو ء وتی
تحت ء سرون ء ایر کرت۔ وژوژیں وراک پہ طوطی ء ہر جم ات۔ بلے ہر وہد
طوطی ء یکیں گپت ات ”وائے وطن... حکلیں دار“۔ بادشاہ ء گشت۔ اے
طوطی ء بگند۔ چمنکس نادان انت۔ نازانت انت۔ بادشاہی بادگیر ء انت۔ من
چوشاہ ء داشتگ۔ وژوژیں وراک پرے ہر جم انت۔

بلے انگت ولک جنت کہ وائے وطن... حکلیں دار... طوطی ء ہے گپ ء بادشاہ
سیاہ دل بوت۔ یک روچ ء وتی نہوے پر مات۔ طوطی ء ہر۔ دوریک سیر گگیر،

ہٹ ء سرالہ کن بلے پدائے گوں بو۔ باریں کجارت۔ چون کنت۔ ایٹی گوں
وتی اے گپت ء منابتاں پونز ء کرتگ۔ ایٹی دو ہمیش ات۔ کہ من ایٹی
سر برتمں۔ بلے بالوے۔ نہ زانت منابزگ بیت

بچک ء طوطی ء کدو زرت۔ آہت یک ہنچس میر ککھس ڈن ء سر ء کہ
اوداد رہچک ء دار ء نام نہ گواہت۔ کدو ء دپ پانچ کرت۔

طوطی دیست۔ کدو پانچ انت۔ شیر بال ءے کرت ریان۔ نندان۔ تان یک حکمیں
بنڈے ء سر کپت۔ بنڈے ء سر ء نشت۔ گینسارتے آرتے ”اوف۔ وطن
پر تھی وش ء سارتے گوات ء دل ء چوں سارت کنت۔ سر ء ایر کرت۔
واب کپت۔ پنڈ۔ ریت۔ بادشاہ ء راد استان ء گشت

بادشاہ ء زانت۔ کہ بادگیر ء تمانما ہداریں کدو ء بندی ء وڑوڑیں
و راکاں شہ پٹ ء میدان ء پہ آزاتی ترگ ء در ہچکانی شک ء ہاگیں بر ء ورگ
لک بر گھتر انت۔ بادشاہ ء مارت۔ کہ آزات گوات ء مرگان ماں کدواں بند
کنگ ظلم ءے اے ظلم ء حدانہ محشیت۔ بادشاہ ء بچکان ء پر مات در ستیں
کدواں بہ پروش ات۔ بالواں آزات کنت

دزبراول

قصہ کنت گوئیں دور ء دوزبراول ات انت ہنچو کہ پہ یک دومی ء ساہ
 اش بھر کرت۔ یک گین ء آپ اش وارت۔ اگاں دماں لے یک ء دگر اش مہ
 دستیں۔ پرایاں ڈگار کنت۔ شہہ ہے دلی دوستاں کے ملکموت ء مریدات۔
 ہر روج دو نفل ء کرت۔ پہ ملکموت ء بخشات۔ ملکموت ء دیست۔ اے
 مردراہنکس سدک انت۔ بلکن شہہ مرگ ء ترسیت۔ مرگ ء ترس ء ایٹی
 گون من اہنکس سدک داشتگ۔ یک روج ءے ملکموت مردک ء دیم آہت
 ء اوشتات۔ جسے کرت اے مردک۔ توگوں ملکموت ء اہنکس پرچہ جب
 دارے۔ ہر روج دو نفل پرانی کنے شہہ مرگ ء ترسے؟ مرد ء جواب دات۔
 مرگ راہ حق انت۔ روچے کہ کیت۔ نہ گردیت۔ مناشہہ مرگ ء نہ ترسیت۔
 بس منی دل کشیت۔ من ہر روج پرانی دو نفل کنیں ملکموت ء گشت۔
 اگاں تو ملکموت ء بگندے۔

زانے؟ مرد ء گشت۔ من چنے زانیں۔ ملکموت کے انت من آرازانہ
 دستگ۔ کہ بزانیں ءے۔ ملکموت ء گشت۔ آمن اوں۔ مناشری ء بچار۔
 درس کن ہر دیں تھی مرگ نزدیک بوت۔ من ترا ساری ء حال دکنیں۔ مرد ء
 گشت۔ تو چشیں جبرے بہ کننے سک شرانت۔

یک روچے ملکوت آمت گشتے۔ منی درور تو تننگہ سک کسان ے۔ دنیا
 ے مرادات شری ے نہ دہستگ۔ بلے تھی وہد ے پاس تمام انت باندا ت شپ تھی
 ساہ ے گرگ ے من کائیں۔ سو کہ بو۔ من ساہ ے بدل ے ساہ نہ زوریں بلے
 تراگوں من وزن سدک انت۔ اگن ترا دل سو ہنگیں خویشاوندے ہست تھی
 جاگہ ے وتی ساہ ے دنت ترا چار روج دنیا ے گوات گیت مرد حیران بوت جواب
 ے گردینت مرگ حق انت روچے ے سر ے یاروچے پدا۔ من تننگہ نہ اشکتگ
 ۔ یکے ے دومی ے را وتی ساہ داتگ۔ پر من کے وتی ساہ ے دنت۔ حیر من تک تاج
 کنیں۔ منا پیریں مائے ہست بلکن منی جاگہ ے پہ مرگ ے تیار بہ بیت ملکوت ے
 گشت من وار نہیں تو تا وہد ے دست ے پادہجن۔ باندا ت شپ کائیں۔ ملکوت
 شت۔ مرد گزتی ے پکت۔ گشتے ساری ے ر نہیں ماسیگ ے۔ باریں چے کشیت
 ۔ ناس ے زہگ دیت۔ لگت گوں شک ے حیرات ے زہگ ے گشت۔ جیجا۔ من
 مروچی پہ جتے ے آہنگ اوں۔ ماس ے گشت۔ منی سر سدک۔ لک بر۔ گمش۔
 ہرجی گشگ لوٹے۔ زہگ ے گشت۔ من ترا چینکس دوست اوں۔ ماس ے
 گشت۔ بابی شہ ساہ ے نپس ے گیش زہگ ے گشت۔ ماسی تو اے گپ ے پہ دل
 سدک جننے ماس ے گشت۔ من ترا پہ وتی دل ے حوناں رود ہنتگ۔ تھی سر ے
 اچھکیں سکی ے آہنگ۔ منی دنبل بن بوتگ زہگ ے گشت۔ من ترا سنی کنگ ے
 آہنگ اوں۔ کہ باندا ت شپ ملکوت منی ساہ ے گرگ ے کیت۔ منی روج پورا
 انت۔ بلے آئی منا ہنکس موہ داتگ۔ اگاں کسے منی جاگہ ے وتی ساہ ے دیگ ے
 تیار بیت۔ آمانہ کشیت۔ گڈا۔ توچوں کنے۔ منی جاگہ ے مرگ ے تیار ے۔
 اگاں ملکوت آمت تھی ے بیارین ے؟ مات ے گشت ے منی چمانی روک۔ دل ے

بندوک من وتی روچ وارنگ انت۔ دنیا ۶ مراد شر دہستگ انت۔ نوں دگہ
 چے پشت کھتگ توپہ سلامت بچ مراد نہ دہستگ انت۔ حد اترا سلامت کن۔
 منی ڈالیں سرشک انت۔ اے ساہ ۶ من صد بر پر تو شک جنیں۔ سد کہ کنیں
 زہگ وش بوت ماس ۶ وتی ساہ دات من لہتیں روچ دنیا ۶ گوات ۶ ورین۔
 شپ بوت۔ ملکموت گوں وتی گر ز ۶ رست توارے برجت۔ منی دوست
 من آہتوں باریں چوں کرت تو ہست کسے تنی جاگہ ۶ پہ مرگ ۶ تیار انت مرد
 ۶ گشت منی مکھیں ماس وتی ساہ ۶ منی جاگہ ۶ دیگ ۶ تیار انت۔ برنیں
 باریں۔ مرد ۶ راہ ۶ ملکموت ۶ راگشت۔ وہدیکہ ماس ۶ گور ۶ سراں تو منی
 پشت ۶ بوشت۔ من ترا توار کرت تو وتی اصلیں شکل ۶ گوں گر ز ۶ دیم کش ماس ۶
 بچ دیت شک ۶ حیرات ۶ لگت۔ زہگ ۶ درائنت۔ ماسی من پہ زی نہیں گپ
 ۶ ورندی ۶ آہنگ اوں۔ ملکموت منی سر ۶ نشنگ۔ مروچی منا کشیت۔ تو
 گشت۔ ہر دیں پر تنی کشگ ۶ آہت بزورے منی ۶ بیامن وتی ساہ ۶ تنی بدل
 ۶ دیم ماس ۶ گشت۔ من وتی زبان ۶ سراوشتانگ اوں ملکموت ۶ توار کن
 بیت۔ منی ساہ ۶ بہ گیت۔ زہگ ۶ ملکموت توار کرت ملکموت گوں وتی
 ترسانکھیں شکل ۶ زہرناکھیں گر ز ۶ پترت ماس ۶ کہ ملکموت دیت چم ۶ سر ۶
 شت انت دپاے ۶ درشت نابالی نامن ایٹی دست ۶ مرگ نہ لوٹیں۔ تو بزاں تنی
 مرگ۔ من وت ۶ راشہ کور ۶ نہ چتگ بچ ۶ گشت۔ ماسی من تنی زہگ اوں۔
 تو منانہ ماہ لاپ ۶ کرت دو سال مسجینت باریں چینکس سکی ۶ سوری وارت گور
 گور رسی کرت رو دینت نون ہمیش انت لائق اوں دنیا ۶ وش ۶ مراد تننگہ نہ
 دہستگ۔ اگاں من مرت اوں تنی دل نہ سچیت۔ تو پدرد نہ بے۔ ماس جواب

براس منی درور۔ اے گپ تھی ماس ء جت ماس ذہنگاں آج ء کپگے ء نہ
 انت آج تما کپگے ء چک ء پد نہ بنت تھی ماس ء دل چون نہ سچیت ترا مرگ
 ء گندیت پد ر دنہ بیت پد اکنزیت منی براس زانیں تو پروتی ماس ء سچ نہ کرگت
 آئی دل شہ تو لیگار انت مرد ء گشت حد اگواہ انت من و تی ماس ء را پہ دست با
 مشتگے۔ بلے منی سکی ء بگور نہ رست۔ دز برادل ء گشت۔ منی دل نہ مینت
 بلے دل ء مدہ ورتھی بدل ء من پہ مرگ ء تیار اوں۔ تو ار کن ملکموت ء بے
 منا کثیت من اش تو گیشتر مراد دیستگے۔ مرد ء بازو ء زاری کرت۔ کہ
 تو منی براس ء من ترا چوں پہ مرگ کلیس منی رواج پورا انت تو پہ مراد بنے بے
 دز برادل ء یکے ہم گوش نہ داشت۔ گشتے زوت کن۔ ملکموت ء تو ار کن مرد
 ء ملکموت تو ار کرت ملکموت گوں و تی زہرنا کیس گر ز ء رست

دز برادل ء گشت ہمیش انت ملکموت۔ ایسی تر سنا کیس شکل زہرنا کیس گر ز
 ء چانکاں تھی ماس ترست۔ بل کہ منا کثیت۔ بلے واجہ ملکموت من ترا کیس
 مبتل کنیں۔ پہل کن

ملکموت ء گشت من ساری ء باز مبتل بو تک اوں دیر کن متاسک
 اشتاپ انت اے مرد منی سکیں دوست ء پریشی خاطر ء من اینکس گرد
 چہر کنگا اوں

دز برادل گس ء پترت انیچکے تریں ہنی ایرات۔ ہمیش ء جت
 اتاں و تی پاد لوجت اتان یک نو کیس جفت گوش ء پاد کرت چمک بوت ملکموت ء
 را گشتے بیانون منی ساہ ء بگر ملکموت ء دست پہ پاد ء لنککے ء برت۔
 پاد گوش ء تما ات۔ گشتے۔ گوش ء در کن دز برادل ء گشت۔ ملکموت ترا ہر

گردینت۔ منی دل الم سچیت من پدر دین۔ وت اراجنیں۔ پروشیں۔ حاکن
 سرء روپیں۔ تاں ماہے کپے سوگ داریں۔ آخر ترہیں کپیں سردیں تھی دردء
 پرامش کنیں بلے اے پتارء گرزء گت نہ کنیں۔
 ملکوت ء گت منی بمبل ماس ء جواب دات بکش دگہ درورے
 ہست ترا بلے دیر مکن منا پد ارگی انت منادگہ کس نیست البت منایک دزبر اول
 ء ہست منا آشہ کسانی ء زانت۔ مایکے دومی ء ساہ بھر کر تک دیر انت من
 آرانہ دیستگے مروچی سکی ء روچ انت۔ توارے برجیں بلکن دیم ء
 دراحت۔ باریں ہمائی ء بر نہیں ملکوت ء گت۔ بلے دیر مکن۔ ہرچوں بیت شہ
 منی نیمگے ء اے تھی آخری موہ انت۔ مرد سرء ملکوت پد اذر بر اول ء
 ڈک ء دپ ء سر بوت انت۔ مرد ء دروازگ جت دزبر اول دراحت وتی کسانی
 ء گت ء دیت گل بوت گتے ماہے گیش انت من ترانہ دیستگے تو
 کجا بوتگے۔ گلانش کرت سک دش بوت پہ حال ء احوال ء گت مرد ء گت منی
 براس من حال حوالی نہ اوں من تھی گندگ ء آہتگے اوں ملکوت منی رندا
 انت۔ پہ منی ساہ گرگ ء من گت ترا بگندیں۔ تانکہ پادقبر ء چمک بنت
 زیات وداری نہ ہیں ملکوت ء رامرحبانت۔ آئی مناموہ دات۔ کہ اگاں کے
 تھی جاگہ ء ساہ ء دیگ ء تیار انت من ہمائی ساہ ء گریں تو تننگہ کسان
 ء۔ دنیا ء مرادات نہ دیستگے۔ تو زانے منادگہ کس نیست۔ بیدشہ
 زالیں ماس ء من ماس راگت۔ ساری ء پہ ساہ دیگ ء تیار بوت بلے وہدیکہ
 آئی ملکوت ء راگوں زہرناکیں گرزء دیت ترست چوچ مک بوت تو بزاں تھی
 مرگ بزانت من وت ء راشہ کور ء نہ چتگے۔ دزبر اول ء گت منی

جاگہ ء ہر کجا راہ انت۔ تو سنگ ء تل ء ہم ساہ ء کٹے۔ اے کوش ترا چے
 کنت۔ ملکوت ء دست سک کرت۔ کجگے ء لگت۔ دزبرادل ء گشت
 ترا زور نیست ملکوت۔ پر حتی پرے زور اں منی ساہ چوں در کیت۔ ملکوت ء
 گشت۔ منا زور نیست۔ من ہر کس ء را ہنجا دست ء ایر کنیں۔ آیانی جم سر ء
 نیت ء رینت من ترا اینکس پر نچیں۔ تو ہنگ گٹے۔ منا زور نیست۔
 دزبرادل ء گشت۔ ملکوت عن مروچی وتی ساہ ء پہ وتی براس ء دیگا اوں کہ شہ
 کسانی ء من ء آئی ساہ بھر کر تک یک گین ء آپ وار تک مرچی پہ دل من ساہ
 بہر دیگا اوں لوٹیں کہ منی ساہ زوت دریت۔ پہ براس ء ندر بیت۔ ملکوت ء
 برادل ہے بحث ء بل ء اماں کہ شہ پاکیں واجہ ء نیمگے ء تو اربوت۔
 ہر دو کاں ء ساہ بخش انت تا نکہ پد اشہ منی نیمگے ء حکم مدہ بیت۔ راست
 انت آکہ دلی دوست انت۔ قبر ء تماہم جتانہ بنت۔

واشک ۶ برہامین

ہو راں سک گورنگ ات بگلیس خاران ۶ کوچک ۶ شرپر وارنگ ات
 پنچس بہار گاہے ات کہ شیر ۶ روغن پہ دیم ات اودا جو پاگ مست ات سردار
 بھرام خاں واہش کرت کوچک ۶ سیل ۶ سواد ۶ پد انماہیں گواش ۶ کماش میر
 بائیان ۶ راکھ دیم وات من پہ سیل ۶ سواد ۶ آیکا اوں۔ یک ہنقے کوچک ۶
 داریں تھی مہمان اوں۔ میریایان وتی گشاد ۶ شرتیاری کرت۔

سردار گوں بزن ارد ۶ لشکر ۶ آہت۔ میریایان گوں وتی براساں سردار بیا
 پہ خیر ۶ وشاہت کرت آرت گوں شان ۶ نادینت مزن ۶ کسان سردار ۶ وشاہت
 ۶ شت ۶ آہت انت۔ سردار ۶ کوچک پہ آبادی ۶ دیست۔ وش بوت روچ ۶
 پہ سیل ۶ سواد ۶ در کاہت۔ شپ ۶ سرگمشات ۶ ہلک ۶ کپت دستے لہتس جنگ
 ملک ۶ بن لٹ ۶ گیر ۶ ہالکو چنگا ات انت۔ سردار ۶ دمان بے جلت ہے جنگ
 شری ۶ چارت انت۔ جنگانی تہا جنگے ات سک زیبا ۶ و شرنگ جنگ ۶ سردار ۶
 دن برت اودا جنگاں کہ سردار دیست۔ سک ہکے بوت انت۔ پہ جنہگ اش
 لانیخت۔ سردار ۶ تواری برجت۔ مہ ترس ات۔ من سردار بھرام پنخان اوں پاد
 اش جلت انت سردار نزدیک ۶ بہت جستے کرت شاکنی مردم ات و شرنگ
 ۶ گشت من میرن ۶ جنگ اوں منی نام ماہان انت۔ اے درجان انت منی

کتریں گمار شرک منی نالو زبک انت پس ، نام ، شیعہ انت الی منے ہمایک
انت نوک بندگ ، چنک سردار ، اُشت حد اشارا پ مراءن -

ماہان سردار ، داہرت گیش میل ، سوادی نہ بوت بندر ، اتربوت منے
بانیان دیت سردار ، راتماں مزن گزتی ، کھتنگ ، رائنت نے واجہ مریتی
کوچک ، در کھتے شرچیم ات شانک ، ات ہو میربانیان من اُشت ملک ، ملل ،
چاریں چم و ش بیت سردار گشت ”گڈانہ دہستے چیزے“ - بانیان جست کرت
”باز - سک باز - شہ حد ، گیش“ سردار ، اپودات -

”ہاں واجہ - امبری حدائی رحمتاں سک گورنگ ملک ، سور نور انت اگاں
نہ بہت ، بلیت“ بانیان گپ دراج کرت -

”میربانیان من گشیش شے و ژیں بختاور و کہ بیج جاگہ نیست - زانے“

سردار ، در رائنت

”حد اتھی دھکان گوں گیمت ماہنکس نہ کرزان“ میربانیان گشت -

”میربانیان - واجہ حد ، ایک نیمے شمارا پر کیلیں کوچک داتک د کہ نیمگ ،
و شرنگی ، و ش لسانی“

”اے ہم شے دور چاری انت شالہ ... بلے چہ پیم“

”من مروچی گمشات ہلک ، گور ، لہتیں چنک دیت ایثانی تما یک ، ات

سک و شرنگ ، زیبا گتے منی نام ماہان انت میرن ، چنک اوں میرن کجام
انت“

”میرن ہست یک بزکارے جوپاگ ، کوچک ، ہامین ، و اٹک ، روت -
پوریا کنت وتی زہگانی لاپ ، و الینیت“

”میربائیاں ہنچو کہ نام انت ماہان پہ دل ماہ سئے منی دل لوئیت من ماہان ء

وتی ماژی ء براہ کنیں“

”واجہ اے پہ ماگوا جارے“

”حد امیاریت پہ زور ء زبردستی نارسم ء دنیا پہ سانگ پہ سور پہ مہلت“

”واجہ من تراگشت نہ کنیں تو توہیں مردم ءے بلے....“

”بائیاں من سرپد بوتوں نون زمانگ بدل انت نام ء نسب چیر ترنتگ من گھٹیں

ماہان یک برے منی ماژی ء براہ بیت گڈا ہرچی کھیت منی قسمت تو منی کلہ ء

تاں میرن برعزر ء نہ بیت شالہ“

”واجہ میریں کجام گشاد ء واہندانٹ کہ عزر کنت۔ بلے“

”بلے ء ایل دے منی دل ء ایم انت لوئیں پورا بیت“

”تو کہ گھٹے من ناوس اوں“

میربائیاں سردار ء کلہ زرت بیگاہ ء میرن ء گس ء شت۔ اے گپ :

دشکنگ ء میرن سک حیران ہسکہ بوت میربائیاں ء دپ چارگ ء لگت آراباور

نہ بوت کہ سردار بہرام خان ء کلہ پر من پر منی جنک ء کیت دیر ء پد دپ ء

پر کرت ”میر تو مناگٹ ء دور دات منی وڑیں بزکار ء جنک تننگہ حاکی ماژی ء

آتماپیم بیت ماوتی روچاں پہ لاب ء دانگ چینی گوازیٹان سردار زانا۔ ماراڈیہ ء

مندگ ء نیلیت مئے سر ء ملنڈ ء چرک کنت۔

میربائیاں گشت میرن باور کن سردار ملنڈ نہ کنت سردار پہ دل انت۔

میر منی دل باور نہ کنت من زانین گپ نہ ہونگی انت بلے چے کرت کنیں

ملک سردار ء جاگہ ء سردار من بے سر بے سیاد بے براس بے سیاد من چوں نہ

کرت کنیں میربائیاں ورنندی آرت کہ میرس ہان داتنگ سردار ء دل ء گرگ
 ء جت پہ نباہ ء سور ء تیاری بناہ بوت میرس ء جنک ماہوبی بی ماہان بوت
 سردار پہ وتی ماہان سک گل ات دم پہ ساہت چارگ ء کاہت گشتت کہ
 نسب گارنہ بیت و اشکی ہامین ات کارواں دیم پہ و اشک شنگ ات انت ماہان
 بادگیر ء تاک ء دپ ء اوشتاتگ کاروانان چارگ انت گوستگیں یا تاں کپت دل
 ء او مان کاریت دپ ء ء درکیت۔ ”جی پھمایاں کہ پیر ء بند ء کاسگ ء کلنڈ
 اش بڈ پہ و اشکی بر ء ہامین ء رینت اوہ من باتوں کہ ماڑی ء تاک ء اندروں“
 سردار شہ پشت ء پیداک ات ہے گپ ء گوشاں کپت مارت نئے کہ رنگ نہ
 نگ انت نام ء مزنی نسب ء گارنہ کنت زہرشت ماہان ء دست ء گپت شہ
 ماڑی ء درگرت پیر ء بند کاسگ ء کلنڈ ء بڈادات گشتے نوں برو و اشک ء پہ بر
 ء ہامین ء

بسی بسی دری

ہست ات یک بادشاہے۔ بادشاہ سک زوراک ات۔ گیم ات یک نیمگ ارد
 لشکر ۶ بازی ات دومی نیمگ ۶ تمار اریں وزیر ۶ گریز اتاں کار ظلم ۶ زورات
 بیگرات لٹ ۶ پل ات غریب غریگ ہسٹ سوکی ۶ سیاہ دل اتاں بلے دست اش نہ
 رست پد ابادشاہ سکیں بزنگ ۶ ات باریں چنت جن ۶ گہنگ ات ہنگہ چم ۶
 تہ انت ہر کجا کہ شرننگ ۶ وش لسانیں کاڑے ۶ نام ۶ انگت تمار ۶ دیم
 دات انت۔ کہ بیارت ۶۔

۶ بادشاہ ۶ سیل ۶ سواد ۶ ہم سک شوک ات یک برے بشامی جہراں دل ۶
 میر ۶ گورت ملک سور نور ات کوچک ۶ مل ۶ پر بند بوت کش بوت پد اسر گوار
 بوت جو پاک مست ات بادشاہ پہ سیل ۶ سواد ۶ درکت شپ ۶ میر محمد خان ۶ ملک
 ۶ داشت ۶ میر محمد خان ۶ بادشاہ ۶ بیاپہ حیر کرت۔ شپ ۶ دیوان بوت ہلک ۶
 مردم پہ بادشاہ ۶ وشاھت ۶ مچ بوتان مزن کسان مردیں جنیں کس نہ منت ہے
 ہلک ۶ لوڑی ات زوبگ۔ زوبگ ۶ جنک ۶ ہست ات نازی سنیں و شرنگیں ہلی
 ۶ ات چو ایند گہ جنینان زوبگ ۶ جنک نازی ہم بادشاہ چارگ آہت بادشاہ ۶
 چم پہ نازی کپت دل ۶ پر بوت شپ بوت نان ورگ ۶ پد مہلونک ہر کس ہر کس
 بوت بادشاہ ۶ میر محمد خان کتی کرت یک کر ۶ برت ایوک ۶ جست کرت پلان
 جنک کئی ات "میر محمد خان گشت زوبگ لوڑی ۶ بادشاہ ۶ گشت سکیں و شرنگیں
 زیبائیں جنک یے منی دل لویت سانگ ۶ بہ کنیں محمد خان بادشاہ ۶ راگشت

واجہ تو بادشاہ ملک ۽ حاکم زوبگ لوڑی اے جسنے نام ۽ بادشاہ ۽ گشت میر محمد
 خان۔ چم رحیت مرز ریت دل پہ کلہ بود کنت منی دل ۽ بود کرتگ لوڑی لے کہ
 مولدے منی مول انت من لوٹیں منی بادگیر ۽ براہ بیت۔ تو منی کلہ ۽ تاں زوبگ
 سر کن میر محمد خان گشت واجہ من ترازیات نہ گھٹیں بلے رنگ ۽ پچارنگ ۽
 پچارنسب چیرنہ بیت بادشاہ ۽ گشت ہرچون انت منادوست انت میر محمد خان ناوس
 بوت بادشاہ ۽ کلہ ۽ تاں زوبگ برت زوبگ گشت پچار میر ماغریب شادواجمانی
 خدمتگار۔ مئے گزرشے لنگمانی سر ۽ من اے گمہ ۽ وارت نہ کنیں کہ منی جنک
 بادشاہ ۽ لوگ بانک بیت اگان بادشاہ ۽ بارت وتی مولد کنت تہ گے میر محمد خان
 گشت بادشاہ ۽ وتی تب ۽ دوستی انت اگان بادشاہ ۽ پہ وتی لوگ بانگی ۽ زوریت
 شرترانت۔

زوبگ گشت شرانت شرنہ آنت ناوسی انت آبادشاہ مارعت اگان من نہ
 منیں دستائے ۽ گیت روت پر من چے بھمت من چے کرت کنیں۔ شرترانت
 پہ سانگ ۽ سور بہارتے

میر محمد خان ورنندی آرت بادشاہ سک وش بوت کہ زوبگ ۽ نیمگ ۽ ہان
 آہت منی مول مول بوت بادشاہ بہاروچ ۽ روچ سور کرت زوبگ ۽ نازانتیں
 جنک نازو بادشاہ ۽ بنگ ۽ گوں پہ بانوری ہمراہ بوت بادشاہ وارت بوت
 بادشاہ ۽ پہ وتی نوکیں نازو ۽ جتا بادگیرے گھشمت ہر نیمگ ۽ مولد ۽
 باقی اتنت نازو ایوک ۽ نام ۽ نازونہ ات بلکن پہ دل نازانی پری ات چیا کہ یک
 نیمگ ۽ جندے تننگہ کسان ات دومی نیمگ ۽ سک و شرنگ ۽ زیبات بادشاہ
 ۽ دل ۽ برتگ ات

مکننت حیل روت عادت نہ روت۔ نازو لوژی ذات ے ات وہدے ے ے
 عس کسی ے چنڈ پنڈی گو متگ ات وہدے کہ دلائے او مان کرت گو سٹگیں یا تاں
 کپت باقی ے مولد کہ در کاہت انت ایوک بوت نان ے زرت چنڈے اے دری
 ے اپر کرت چنڈے آدری ے ایر کرت پدا کیں دور ادبونک پئے کرت نون پہ
 کہہیے تمیچگ بوت۔ نزیک ے رست گشتے سلام علیک بی بی دری دست ے
 پیشد اردیم زریں۔ دری ے ایریں نان ے زرت بغل ے چت پداومی دری ے
 شت ہے وڑ ے درسیں نان ے مچ کرت انت نون پہ دلہمی شت ورگ ے لگت
 باریں چنت روج ہے پیم گو ست یک روج ے اناگت بادشاہ ے کارے کپت بادگیر
 ے آہت دستے منی نازانی پری نازو بی بی دری ے انت یک برے ہبکہ بوت پدا
 زانتے کم زانت پہ نام ے شرزانت نہ بیت نازو ے پاتینان گپت شہ بادگیر ے
 در کرت میر محمد خان ے گپ ے گیر آہت ”نام نسب ے چیر نہ دنت“

چکاس

قصہ کنتت یک بادشاہے ات سک نیک دل حد ادوست وتی حکومتی کاران شری
سئی ء سرپد۔ بادشاہ ء یک وزیرے ہست ات وزیر راوتی زانکاری ء دانائی ء
سر ء پھرات بادشاہ ء لوٹ وزیر ء چکاس ء دور دنت تاکہ ہے مثل ء شان ء
درایت یک روج ئے دیوان بزات ہر نمگ ء شہ میر مہر گماش ء ٹکری بادشاہ
ء دیدار ء آہنگ اتنت بادشاہ ء چارت وزیر ء چکاس ء شرتس موہ ہمیش
انت۔ بادشاہ ء جست کرت ”وزیر باتدبیر۔“ وزیر ء دست بست انت۔ سر جمل
کرت ”تو ہننا بگش۔ حد اکجا انت چنے وارت ہنوں چنے کنتت“ شہ بادشاہ ء
ناگتس جست ء وزیر سک ہبکہ بوت پداوز بندی ء کرت۔

اگان ساہ ء امان بیت تہ دور روج ء مہلت لوٹس بادشاہ گشت ترا مہلت انت وزیر
شہ دیوان ء پادامت بلے مزنیں گرتی ء کپت کہ بادشاہ ء جست ء بوج چنے بوت
کنتت گس ء رسگ ء دست ء سر ء کرت انت شتت چلمدار ء دیست واجہ
آہت چلمیم ء پرکت آرت دیم ء ایر کرت وزیر گرتیاں ہنچو بے سدات کہ
چلمدار ء آگ ء سئی نہ بوت چلمدار ء زانت واجہ مرچی مزن گرتی ء کپتتگ
نوہنت ئے واجہ حد اخیر کن تو مرچی گیش فکر مند گندگ ء کائے وزیر ء گشت
منی درور بادشاہ ء اش من جست سے ء بوج لوٹتگ من پریشا ہنکس فکر
مندوں کہ اے جست ء بوج چنے بوت کنتت من بوج ء اش کجا بیاریں چلمدار
ء گشت حد اکار سازانت تو جست ء بگش بلکن من تھی مدت کرت وزیر ء چم

روژنا بوت انت کھتے بادشاہ کھیت حد اکجانت حد اپنے وارت حد انہوں چنے
 کنت چلمدار ء گشت منی واجہ اے واینکس گرانیں جست نہ انت تو پریشی
 اینکس تیر کہ اے بادشاہ ء را بکش ” حد اپردہ ء تو کانت حد اوتی مملوکت ء غم
 ء وارت ” وزیر ء منیکس اکھت جبہ جتے ہئے پہ بادشاہ ء دیوان ء بادشاہ ء
 چارت وزیر دوروچ ء مہلت لوٹ نیم بیل نہ گوست درک انت پیدا ک انت
 الم ء جست ء بوج ء گوں انت بادشاہ ء سر حال کرت چون وزیر زانا جست ء
 بوج ات در گمت کہ چوزوت و اتر بوتے وزیر ء گشت واجہ اے سک کسانیں ء
 ارزانیں سوال اے ات ایٹی بوج کجام گران انت بلے من دوروچ ء مہلت
 ہم شالوٹ تاکہ یک المیں بوج ء در گجگ بہ بیت بادشاہ ء گشت باریں بوج
 چنے انت وزیر ء پسودات ” حد اپردہ ء تو کانت بادشاہ ء گشت ” راست ” پدا
 وزیر ء گشت ” حد اوتی مملوکت ء غم ء وارت ” بادشاہ ء گشت ” اے ہم
 راست ” بلے وزیر ء دعتراشت کرت نہ کرت چیا کہ شہ گل ء جست ء سیسی بھر
 ء بوج ء پہ واری نہ بوت بادشاہ ء زانت اے بوج وتی نہ انت پرچہ کہ بوج
 تیوہگ نہ بوت گڈ سری بھر پت پت وزیر ء گشت واجہ سیسی بھر ء بوج ء من پدا
 کاریں آہم شالہ راست بیت بادشاہ ساری ء سر پدا کہ اے بوج وزیر ء جند
 ء در کھتگیں نہ انت کھتے وزیر میا چیا کئے راست بکش اے بوج کئے گشت
 من ہمار الوٹا مین کارین وزیر ء دپ اینگر آنگر کرت بلے بادشاہ ء نیشٹ - وزیر
 تاوس بوت کھتے واجہ منی چلمدار ء بادشاہ شہ چلمدار ء جست کرت اولی
 دو مین بہرانی بوج وارت انت نون بکش سیسی بھر ء بوج چنے انت چلمدار ء
 گشت آئی بوج ء من ہنچو کھیس تو وزیر ء پاگ ء مناسر ء دئے یک ساہتے

مناوریر ۶ جاگہ ۶ نادین بادشاہ ۶ وزیر ۶ پاک چلمدار ۶ سر ۶ دات چلمدار ۶
 راوزیر ۶ جاگہ ۶ نادینت چلمدار ۶ گشت حد اچلمدار ۶ وزیر کنت بادشاہ
 سک و ش بوت وزیر ۶ در کرت زانتے کہ چلمدار سک دانا انت زانو گر انت
 چلمدار ۶ وتی وزیر کرت

ملک ناپرسان

ہست ات روچکاں بادشاہے بادشاہی حداء زب انت اے ہے بجازی
 حاکی بادشاہے ات بادشاہ سک وش تب ات بلے مزن بے پرواہ ات شپ روچ
 وتی ماڑی ء کونڈات الس ء کہ نہ ء سدے نیست ات

ہے بادشاہ ء ملک ء یک بزکارے ہست ات نام ء مرادات مراد ء چک ء
 چلانگ نیست ات بس وت ء آئی جن سہتی، روچ ء پہ بد حالی گوست انت آئی
 جاگیر ء جائداد یک حشاوگیں بندے ات ہر دیں کہ حدائی رحمتاں دپ جملادات
 بند پر بوت مراد ء لاپ ء وسیلہ بوت۔

یک سال ءے بہار گاہی جمران گورت مراد ء ملک پر بوت د کہ بود ء حاصل ء مد ء
 موسم نہ ات مراد ء کوٹنگ کشت ملک ء سک مٹ وارنگ ات زبر بوت مراد ء
 روچ پہ شرتلانگ گپت انت یک روچے مراد گوں وتی زاکار سہتی ء گشت ماسک
 بد حال آں ماہانی ماہ اسپت تام پہ چم نہ گندان بازیں کوٹنگ ء گلاٹ ء مے چم
 شوز تریتنگ انت من گشیں من یک دو کوٹنگ پہ بادشاہ ء بریں بلکن حد اگمارت
 پر مادست ء شمارت جن اگلا مندے ات گشتے بادشاہ چشیں بادشاہے کہ وتی
 الس ء حال ء سنی نہ انت بزاں بادشاہ مارانندگ ء نہ گندیت ماپاد بیایاں بوشتاں
 گڈا مارا گندیت

مرد ء گشت زہگ تاں مہہ گریت ماس ء نہ میچینیت ماوتی گاب ء براں

کشت پیرداد نہ دنت لٹ نہ جنت اگاں بادشاہ ء دست نہ شمارت مے توکل پہ
 حداروچ ساری ء گوستگ انت ہنگت گوزانت زال ء بس کرت محب ء صد
 مراد لہتس کوٹنگ بست چادر ء لب ء دیم پہ بادشاہ ء کلات ء ربادگ بوت بڑی
 ء بچکاں دیست یک مردے بڈانت کیت وت مان وت سک سک ء لگت انت
 شریں موہایت چومہہ بیت شہ دست ء بروت

بڈیانی کماش ء لانتجت مراد ء دیم ء دراہت بیا پہ حیر مراد پودات پہ بادشاہ
 ء کوٹنگ ء سوغات آرتک اوں منارہ دئے بادشاہ ء گندیس کماش ء گشت
 تو سک ہلاک بوتگئے ہنون گرم انت بادشاہ ماڑی ء بیت باریں دیوان ء کیت
 نہ ایت تو کوٹنگاں منادے من وت اش سرکنیں تھی نام
 مردا ہے ہوش ردکت چادر کماش ء رادات کشتے بادشاہ ء را بگش یک
 بزکارے داتنگ انت نام ء مراد انت کوچک ء شہ کیت۔

کماش ء دپ پر کرت یک برے بگش واجہ مراد ترا کے نہ زانت بس بادشاہ ترا الم
 پوشائنت کماش ء چادر زرت ربادگ بوت مراد بزکار دیوال ء ساہگ ء
 زمہرت بادشاہ ء داد ء ددار ء دمانے گوست پاسے گوست نیلے گوست تانکے
 روچ آہت دیگر بوت مراد شدتن ء کڑنگ بوت لاچار بوت پاد آہت گیسارتے
 کشتے کوٹنگاں بارت حد اچارشت یک نیمگ ء مے نپادات دومی نیمگ ء مے
 مرد جنانی چمانی لجات پہ ناکامیں دل ء پاد آہت و اتربوت سہتی دیست تاں مراد
 چند ان انت کیت زانتے بے سوب انت دگہ مڈی ء بل چادر ء گوازیہنتگ مراد
 کہ نزدیک ء آہت گشتے چادر ات گوازیہنت نا آجر ء جست ء مکن اے ملک نا پر
 ساں انت اد احر ء پہ اسپ بدے شمالہ جست نہ بیت مراد گشت۔ بلے تو جبر نہ

زرت پر من براز کہتے کہ جنین ءے ءے بے عقلے ءے باریں چون تھی مزے بیزار
چادرشت نون مارا گھر کثیت سستی بلبجگ ءے لگت بس ہرچی بوت بوت مراد
نشت

بلے مراد من پہ وتی بے عقلی ءے ہنگہ ترا سوج ءے دئیں اگان بزورے تو دیست
اے ملک

ناپرساں انت بیا قبرستان ءے بنگی ءے بدنان زندان مردگانی سنگ ءے براں اگان
مہلوک سنگ ءے دیگ ءے وش نہ بیت مے گاب ءے تاں بادشاہ ءے بارت اگان سنگ
اش دات مے روج پہ شری گوزانت۔

سستی ءے گپ مراد ءے دل ءے لگت ”توسک زبریں گپے جت دومی روج ءے
مراد بنگی ءے بست قبرستان ءے سرانشت مردگ ءے سنگ گرگ بنا کرت مردگ کہ
آرگ بوت انت مراد گشت شماسی بہ بت کہ من اے قبرستان ءے بادشاہ اوں من
بچ مردگ قبر ءے نیلین تاں منی سنگ ءے نہ دئے ات مہلوک حیران بوت انت کہ
اے بادشاہ سنگیر کے بوت اوشہ کجا آمت بلے کس پچار نہ کرت بس ہے جست
اش کرت تھی سنگ چینگس انت مراد وتی سنگ مردگ ءے پنجاہ کلد ار بست شہر ءے
مستریں قبرستان ات روج ءے مردگ ءے دوالم کاہت

مراد ءے دل ءے جت چومہ بیت منی گاب تاں بادشاہ ءے سر بیت بادشاہ بد بارت
مناپاپ ءے کہجیت بلے یک روجے گوست۔ ماہے گوست مراد ءے گاب تاں
بادشاہ ءے کس ءے نہ برت ہرکے ہے من ات کہ بادشاہ ءے وت سنگیر نادنتگ نون
مراد پہ دلہمی بادشاہ بوت ہے درنیام ءے باریں چنت وہد گوست مردا ہینگس زر
نز آرت کہ بادشاہ ءے برابر ءے سیر بوت

یک روچے بوت حال آہت بادشاہ ۽ ماس مرنگ دیم پہ قبرستان ۽ کیت
 مرادش گل ۽ بال بوت کہ مروچی من ۽ بادشاہ دیم پہ دیم بان اول سنگ پنجاہ
 کھد ارات مرچی پنجد کھد ارات گندیس باریس بادشاہ چون نہ دنت دمانے ۽
 رند بادشاہ گوں وتی ماس ۽ میت ۽ رست شادا مراد چست بوت چے کس ے
 ؟ یکے ۽ گشت بادشاہ ۽ ماس انت مراد ۽ گشت آشر ۽ بادشاہ من قبرستان ۽
 بادشاہ پنجد کھد ار۔ گپ تان بادشاہ ۽ سربوت بادشاہ سک تیر کہ بوت بلے الس
 ۽ دیم ۽ چچ گشت ے نہ کرت پنجد کھد ارے دات وتی ماس ۽ میت ۽ قبر
 کرت پرس ۽ شام ہلاس بوت رو آہند بوت نوں بادشاہ ۽ وزیر لوٹ ات جست
 کرت ”اے مرد کے انت کہ قبرستان ۽ بادشاہ انت قبرستان ۽ نشتگ شہ
 مردگان سنگ گیت“

”حد ابرانت بلے گشیت من قبرستان ۽ بادشاہ اوں وزیر ۽ گشت

”اچے تو مناشی نہ کرنگ بادشاہ زہر گیت ”من دل ۽ جیٹرات اے اہنکسیں
 گپے نہ انت“ وزیر ۽ دز بندی کرت۔

”حیرنوں مردم ے دیم دے۔ بکش کیت من گوں آئی دوگپ جنیں“ بادشاہ کہیں
 ایر ماد بوت

وزیر ۽ پہ مراد کلو کرت مراد جواب دات بادشاہ ۽ را بکش من تھی وڑیں بادشاہ
 ۽ اوں تو زندگانی بادشے من مردگانی اگاں ترا پر من کار انت وت بیا

نون بادشاہ ۽ زانت کہ جبرتاں دور شتگ پدا کلوے کرت من ترا وتی
 رعیت ۽ درگت ۽ نہ لوٹیں تو منی وڑیں بادشاہ ۽ اے من پر تو نان کرتا بیا منا
 شرفے بدے

دومی روچ ء مراد آہت بادشاہ مراد ء دیم ء در آہت آرت وتی کر ء
 نادینت وش آہت ء بر آمد بوت آپ ء تام بوت پہ ساڑ جست ء کرت بگش
 باریں تو قبرستان ء بادشاہ چون جوڑ بوتے مراد وتی قصہ کرت بادشاہ ز است کہ مراد
 پہ راہ انت اے در راہ منی وتی بے پرواہی ء سب انت بلے وزیر ء بگند مناشہ
 اے جبر ء سنی نہ کر تگ

بادشاہ ء وتی وزیر در کرت ہماکماش کہ آئی کوٹنگ برتان چادر ہم برت
 دور ء بال ء کشت گشت مراد ء وزیر کرت مراد قبرستان یلہ دات لذات آہت
 وزیر ء ماڑی ء نشت رعیت شہ مراد ء کار پداں سک وش ات
 یک روچے سہتی گشت مراد دستے جن ء بے عقلی۔

سرپہ تالہ

گو سنگیں دور ۽ گپ انت یک بادشاہے ات اے بادشاہ ۽ کاردومی مسلمان مکانی
 سراوش آرگ ۽ آیان ۽ وتی زیر دست کنگ ات یک و ہدے ہے بادشاہ ۽ سر
 پہ پنچس ڈہنے ۽ کپت کہ تیوگیں ڈیمہ ۽ تہابان ۽ ماژی نیست ات اولس توپو ۽
 بنگیانی تماندوک اتاں ایوک ۽ حاکم ۽ کر گھنے ات کرگین ۽ کش ۽ یک
 کارے ومنہ ات کہ حاکم ۽ دیوان جاہ ات

حاکم ۽ در آمدیں بادشاہ بیاہ حیر کرت پہ شرف آرت من دیوان ۽ نادینت وش
 آحت ۽ بر آمد بوت

دے ۽ رندو مردم ۽ گاب آرت یکے ۽ دز بندی کرت من شہ وتی براہندگ ۽
 نکرے ڈگار پہ بہا پاک گپت ڈگار غیر آبادات من کین ۽ لنگار کرت ہراست
 کرت کین ۽ دپ ۽ کعبے در آحت شہ زر سر ۽ پرانت من گشیں کعب منی
 نہ انت چیا کہ من ڈگار پہ بہا کھتگ ڈگار ۽ تہا کنڈیں مڈی پہ بہانہ کھتگ بلے
 منی براہندگ گشیت من ڈگار گون اندری مڈی آن بہا کرتگ۔

دومی ۽ گشت ڈگار ۽ بہا ۽ و ہد ۽ من اے اقرار ۽ مدار نہ کرت کہ ہرچی شہ ڈگار
 ۽ در آحت منی بیت تو کین کرت کعب در آحت اے تہی جپا ۽ مزانت ترا مہاہ

بیت

حاکم ء دویسنانی دز بندی گوشدارگ ء رندشہ اولی ء سوج کرت تراز بگ
 ء زاتن ہست آئی در اینت جی ہنو۔ منایک بچے ہست

پد اشہ دومی ء پول ء کرت او ترا آئی پسودات منی یک جنک ایت
 حاکم گشت تو توی جنک ء گوں آئی بچک ء سانگ بہ دے ہے کمب تھی جنک ء
 لب انت بادشاہ شہ حاکم ء اے فیصلہ ء سک حیران بوت گشت ء حاکم تو پرچہ
 چو کرت حاکم ء در اینت چون زانا من ردیں را ہے زرت بادشاہ ء گشت سک
 حاکم ء جست کرت باریں چوں زانا تو توی ملک ء تما چون فیصلہ دے بادشاہ ء
 گشت اگان اے گاب منی دیم ء بیاہتیں من ہردو کان ء بندی کرت کمب آوار
 جت حاکم ء گشت تھی ملک ء جمر بند انت ہو رگوار انت بادشاہ ء گشت ہنو۔ پدا
 حاکم پول کرت تھی ملک ء در ہچک دار مرگ ء مور ساہدار سرند چرند ہست
 بادشاہ گشت ہست

حاکم ء گشت اے ہمایانی تالہ انت واجہ حد امربان انت جمر بند انت ہو رگوار انت
 دگہ شمشہ حدائی رحمتان ز بہر بوت ات بادشاہ ہشل بوت